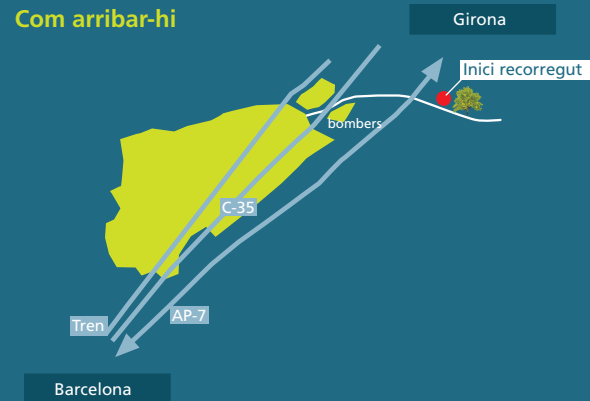

Com arribar-hi

Des de Sant Celoni, cal travessar la carretera C-35 en direcció a Sant Martí de Montnegre i a les urbanitzacions de Can Coll, Boscos de Montnegre i Cal Batlle. Un cop passat el pont de l'autopista, trobarem a mà esquerra el plafó d'inici d'itinerari.

Recomanacions

Informació

Oficina de turisme de Sant Celoni
C/ Major, 53 - Tel. 93 867 01 71
turisme@santceloni.cat
www.santceloni.cat/turisme

Parc del Montnegre i el Corredor
Centre de Documentació del Parc del Montnegre i el Corredor

SANTCELONI
bosc cuina patrimoni

Edició i disseny: 2014 Ajuntament de Sant Celoni - Textos: Josep M. Abril i Marta Miralles - Fotografies: Marta Miralles i Joan Coll Majó

La Llegenda de l'espasa d'en Soler de Vilardell

Fa molt de temps, pels entorns de Sant Celoni hi havia un drac ferotge que tenia atemorida tota la contrada i molts viatgers que passaven pel camí ral morien a les seves urpes.

Al peu del Montnegre, hi vivia en Soler, senyor del petit castell de Vilardell. Un dia, un pidolaire va trucar a la porta demanant aliment i en Soler va anar a buscar un pa, però quan va sortir ja no va trobar el pobre. Al seu lloc hi havia una espasa magnífica. En Soler, sorprès, es va afanyar a provar-la. Va donar un cop a un roure centenari i es va partir. Quan va colpejar una gran roca també es va trencar sense cap esforç. **El cavaller va entendre que aquella era una espasa de virtut i que la hi havien fet arribar del cel amb un objectiu: matar el drac.**

L'endemà va anar a l'església de Sant Martí de Pertegàs per encomanar-se a Déu i va sortir cap a la roca del Drac, el cau de la fera, protegit amb una armadura lluent i l'espasa de virtut. **Quan va ser davant del drac, aquest es va espantar en veure's reflectit en l'armadura i l'escut, que brillaven com miralls. Aprofitant el desconcert, en Soler de Vilardell va alçar l'espasa i li va tallar el coll.**

Satisfet de la gesta, va anar a trobar la gent de Sant Celoni, que l'esperaven amb ànsia al portal de la Força. Aleshores, alçant l'espasa amarada de sang proclamà:

"Braç de virtut,
espasa de cavaller,
has migpartit la roca,
i el drac també".

En Soler de Vilardell es va equivocar i va donar més importància al seu braç que no pas a l'espasa de virtut, que era la que havia guanyat el drac. Aleshores la sang que regalimava de l'espasa el va emmetzinar i li va causar la mort. Les paraules que havia d'haver dit eren:

"Espasa de virtut,
braç de cavaller,
has migpartit la roca,
i el drac també".

La llegenda té un final agredolç, ja que acaba amb la mort dels dos protagonistes, però és un bell al·legat contra l'orgull i la supèrbia. Històricament l'espasa de Vilardell, que era una espasa de virtut, va ser molt apreciada a l'època medieval. Va anar a raure a l'armeria dels comtes de Barcelona, segons consta al testament del rei Pere el Cerimoniós, i va servir per guanyar diverses batalles.

L'església de Sant Llorenç de Vilardell

Tot i que es tracta d'una església de tradició antiga i que algun historiador ha considerat que era d'origen preromànic, el cert és que no hi ha documentació de l'edifici fins al 1279. **Es devia construir en el segle XIII, seguint les formes de romànic popular, però ha estat objecte de diverses reformes i intervencions al llarg dels segles.** A les visites pastorals de 1379 i 1425 s'ordenava reparar la teulada. També s'hi van fer obres el 1508 i el 1511. La rectoria actual es va construir en el segle XVII, igual que el bell pòrtic de l'església.

L'interior del temple és d'una sola nau, de planta rectangular, dividida en tres trams i coberta amb volta de canó una mica apuntada. Davant la façana hi ha un ampli porxo amb coberta a dos vessants sostingut per tres pilars. Un campanar d'espada amb dos buits d'arc de mig punt per a les campanes culmina la façana. A un costat hi ha una rectoria molt senzilla i, a l'altre, el cementiri. L'església, que tenia la volta molt malmesa, es va rehabilitar el 2010.

Ajuntament de
Sant Celoni

Vilardell i la roca del Drac

Testimonis de la
llegenda d'en Soler

Aquest recorregut ens portarà a la roca del Drac, un aflorament de quars on la llegenda del Soler de Vilardell situa el cau del drac ferotge, i a l'església de Sant Llorenç de Vilardell. La passejada permet descobrir els diferents matisos del paisatge rural, urbà i forestal, així com trobar-hi empremtes del nostre passat

Entrada triomfal d'en Soler de Vilardell a la Força de Sant Celoni després de matar el drac. Gravet acolorit de Marià Vigas, cap a 1965

El camí comença paral·lel a l'autopista AP-7 i recorre uns 150 m fins arribar a la cruïlla del Molí d'en Coll. A partir d'aquí, segueix el peu de la muntanya i deixa a mà esquerra la plana al·luvial de la Tordera que, tot i trencada per l'AP-7, encara mostra l'encant dels paisatges domesticats: hortets, plantacions, vivers, masos...

De seguida s'arriba al Molí d'en Coll i a l'ombra del seu roure centenari. Aquí cal continuar pel camí que voreja aquesta plana una mica enlairat, des d'on es pot observar molt bé un perfil diferent del Montseny, amb vistes a la vall de Santa Fe, al turó de Morou i fins i tot al turó de Montsoriu. Els colors i les textures del paisatge ens ajuden a conèixer el que veiem: plantacions, pinedes, alzinars, fagedes dalt de tot de la Muntanya de Dalt...

La font de Sant Jordi es troba a l'esquerra del camí, envoltada de plàtans i robínies. Per continuar cap a la roca del Drac cal seguir la vora del tancat del viver i baixar altra vegada fins al costat de l'autopista.

Si es vol anar fins a l'església de Sant Llorenç de Vilardell cal tornar enrere fins la font de Sant Jordi i enfil·lar el corriol emboscats del sot fins la carena. Després cal seguir les indicacions que marquen un camí per darrera les cases de la urbanització Boscos de Montnegre fins al carrer que porta a l'església.

Abans d'arribar-hi, un arbre ens sorprendrà: el surolí de Vilardell, una forma híbrida de suro i alzina que es troba de forma espontània en algunes localitats on conviuen aquestes dues espècies.

Molí d'en Coll

El 1553 Joan Coll, veí de Vilardell, va obtenir autorització del batlle general de Catalunya per implantar un molí fariner amb dues moles. **Aquest molí va ser una de les bases de l'economia del terme de Vilardell.** El rec del molí, que portava l'aigua per fer-lo funcionar, venia des d'una resclosa situada al peu del pont de Bocs i seguia el marge dret de la Tordera, però va desaparèixer amb la construcció de l'autopista. El molí encara va funcionar després de la guerra, fins que es va donar de baixa el 1954. Bona part de l'estructura del molí es conserva i ha estat restaurat per la propietat.

Roure del Molí d'en Coll

És un dels roures més grans del municipi de Sant Celoni i havia estat encara més gran abans que se li trenqués una de les branques principals, que va caure sobre l'era en temps d'abandonament de l'activitat al molí, després de la Guerra Civil. Sobre la ferida se li van apilonar canyes durant molts anys, cosa que li va produir greus putrefaccions i forats a la fusta fets per escarabats barrinadors.

Quercus pubescens L.
Roure martinenc
Altitud: 115 m

Mides (any 2004)
Alçada: 20 m.
Perímetre del tronc: 3,7 m
Diàmetre de capçada: 23 m

Roca del Drac

La roca o cova del Drac és un gran aflorament de quars que ha quedat aïllat a causa de l'erosió fluvial. Al seu damunt hi ha crescut un lledoner. **La roca té un esvoranc al centre que, segons la tradició, era el cau del drac.** El color blanc de la roca i el fet de destacar enmig d'una plana de conreus, prop del camí ral, devia desvetllar la fantasia de la gent, que aviat la va imaginar com a amagatall de la fera.

